

den enkelte Landsdeels Rettighed overfor Monarchiet. Om man i Monarchiet er interesseret for en større eller mindre Deel, kan ikke paa-beraibes her; thi den lovgivende Magt, som raader der, er med Unbtagelse af Hans Maje- stæt Kongen, som ogsaa der staaer i Spidsen, en heel anden, og hvorledes den vil handle i Monarchiets Anliggender, vedkommer ikke Kongerigets Rigsdag, det skulde da alene være i mo- ralsk Henseende; den kan ingen Indsigelse gjøre derimod; men saalænge Kongerigets Rigsdag bliver paa sine Enemærker, paa Kongerigets grundlovmæssige Grund, er den en Eenhed, en Heelhed som Landsdeel, og man kan derfor paa ingen Maade efter den Forsatning, hvor- under vi leve, stille to saa forskjellige Be- greber som Monarchiet og en enkelt Landsdeel af Monarchiet op som synonyme med en Mand, hvis venstre og høire Haand skulde understøtte hinanden; thi den venstre og høire Haand hos en Mand ledes af den samme Villie, men det gjør Monarchiet og Kongeriget ikke; thi den lovgivende Magt for Monarchiet er en og den lovgivende Magt for Kongeriget er en anden. — Den ærede Minister har ogsaa meent, at denne Sag nærmest var bleven fremdragen af Ugunst imod Tverbanen; det er imidlertid den for- underligste — jeg vil ikke tillægge det noget strengere Udtryk — Anhydning, der kan frem- komme i nærværende Sag, thi det, hvorom Sagen dreier sig, det, hvorom Arrangementet er truffet, er der jo her slet ikke Tale om; her er kun Tale om selve Arrangementet, hvorvidt det er forsvareligt eller ikke forsvareligt, og jeg troer, at selv om den danske Rigsdag og et- hvert af dens Medlemmer anfaae den jydste Jernbane som Nilden til Danmarks Lykke og Velsignelse for hele Fremtiden, vilde den allige- vel handle uforsvareligt ved at lade dette Ar- rangement gaae upaatakt hen. Jeg kan altsaa ikke see, at det har noget med denne Sag at bestille. — Naar Ministeren i saa høi en Grad overtræder sin Bemyndigelse og Berettigelse, som det her er sleet, saa skulde det dog være forunderligt, om man turde lade en saadan Sag gaae upaatakt hen, hvorom end Spørgs- maalet var, hvorom den end dreiede sig. Det straffer sig altid selv, naar man i en Sag, fordi man anseer den for god, overseer sli- ge Mis-

greb; thi da vilde man jo i en anden Sag faae at høre: ja, ved den og den Leilighed lod Du det Samme passere, Du maa derfor ogsaa lade det passere her; Du har eengang ladet det passere, hvorfor vil Du saa ikke ogsaa lade det passere her? Nei, man skal ikke gjøre noget Saadant, hvor der er Tale om saa alvorlige Ting som de, hvorom der her er Spørgsmaal; hvor det kun dreier sig om mindre Ting, kan man lade det glide hen. — Den ærede Minister sagde ogsaa, at den Contract, hvorom der her er Spørgsmaal, er en indgaaet Forpligtelse; men naar man indgaaer Forpligtelser af en saadan Natur som disse, pleier man ellers at forelægge andre Beviser, andre Actstykker for, at en saadan Forpligtelse virkelig er indgaaet. Jeg kan ikke troe, at de europæiske Regjeringer, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's Amts 1ste Valgkreds (Hall) troede vilde ansee det for en Ære at slutte en saadan Contract, vilde finde en Ære i, at Forpligtelser som de, der her ere omtalte, ere bleve affluttede under saa løse, intetfigende, utydelige, uklare og usikre Betingelser, som disse Breve ere; jeg kan ikke troe, at disse Regjeringer vilde vedkjende sig den Paastand, at sli- ge Skrivelser fra en Mi- nister til en anden skulde ansees som bindende Forpligtelser for det hele Rige, hvor de to Mini- stre tilfældigviis til en vis Tid vare Kon- gens Raadgivere — det kan jeg ikke troe. Der foreligger ikke her Noget, som kan tyde paa, at det skulde være nogen for os bindende For- pligtelse. Naar saa den ærede Minister med disse varme og stærke Ord, som han altid veed at finde, naar han vil tale til Følelsen, fordi han maa opgive Tanken om at kunne virke paa Forstanden, lagde os paa Hjerte, at vi ikke maatte svække Regjeringens Anseelse ved at forsøge at forhindre Udførelsen af dette Arrangement, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der her jo slet ikke er Tale om Regjeringen. Den ærede Mi- nister har jo selv sagt os, at denne Sag al- drig har været foretaget i Geheimestatsraadet, men at det kun er et Arrangement, der er truffet imellem to Mini- stre. Den ærede In- denrigsminister, som her sidder, var Medlem af det samme Cabinet; hvoraf de to Mini- stre vare Medlemmer, dengang Arrangementet blev truffet, og han har med tydelige Ord sagt: Jeg